

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

CLEVELAND, O., THURSDAY MORNING, JANUARY 9, 1941

LETO XLIV. — VOL. XCLIV

Angleži so obkolili Tobruk

Angleži zdaj zbirajo moštvo, tanke in topove pri mestu, da ga ob pripravnem času naskočijo. Odkar so začeli Angleži pohod proti Libiji, so prodrli že 125 milj daleč.

8. jan. — Angleške mehanizirane enote so se zagnale mimo pristanišča Tobruk, ki leži 70 milj zahodno od Bardije, je že odrezano od zahoda od ostale italijanske armade. Prvo, kar so Angleži napravili, je bilo to, da so poslali mehanizirane čete okrog Tobruka na edino cesto, po kateri bi mogla posadka v Tobruku dobiti ojačenja. Angleži imajo to cesto zdaj v popolni oblasti, in italijanski vrhovni poveljnik Graziani ne more poslati mestu nobenega ojačenja več. To, da so angleške čete zdaj že zahodno od Tobruka dokazano, da so Angleži v teku enega meseca, odkar so udarili po Italijanih v Egiptu, iste pognali že 125 milj daleč od Sidi Barrani, ki je bila najvzhodnejša italijanska postojanka v Egiptu.

Rooseveltov proračun znaša preko 17 bilijonov dolarjev za prihodnje fiskalno leto

Washington, 8. jan. — Predsednik Roosevelt je predložil na zbornicami kongresa svoj proračun za prihodnje leto, ki znaša 17,485,528,049, ali največ v zgodovini Zed. držav v mirnem času. Od te vsote je določil predvideno deset bilijonov dolarjev samo za narodno obrambo, Roosevelt je tudi napovedal za leto 1941, ki se prične 1. januarja, primanjkljaj v znesku \$9,093,049 ter prerokoval, da bo leta 1942 deficit dežele 30. junija 1942 ogromno vsoto \$58,367,056.

Predsednik ni v tem proračunu omenil, koliko bo veljala pomoč Angliji, Grški in Kitajski.

IZ RAZNIH KRAJEV PO AMERIKI

Alumet, Mich. — Dne 18. decembra je po dolgi bolezni umrl tukajšnjih najstarejših nanecev Miha Klobučar, star 94 let in doma iz Doblič pri Črni na Beli Krajini. Tukaj je bil okrog 60 let in prva leta je bil v rudnikih, nakar je dolgo vodil gostilno. Zapuščala je žena, dve omoženi hčeri, sedem vnukov in vnukinj, in na zapadu Amerike pa ta.

ueblo, Colo. — Dne 24. decembra je bil pri delu v premolnariji pri Creeku ubit George Abjan, star 49 let in rojen v leščih pri Črnomlju v Beli Krajini. Tu zapuščala žena, sina, hčeri in brata. — Dalje je tu John Križman, doma iz Tiri pri Strugah na Dolenjski. Zapuščala tri sinove in dve hčeri.

Waukegan, Ill. — Dne 27. decembra so našli v sobi, v kateri je stanoval, Johna Špilka obelega. Špilek je bil star 59 let, doma od nekod na Štajerskem. Bil je bil menda slabo zdrav. Kolikor je znano, zapuščala ni otroke v starem kraju. Chicago. — V nedeljo, dne 29. decembra, je v Chicago Heightsu pri Peter Popoviču za poškodbo, ki jih je dobil na božični večer, ko je s svojim avtom treščil v drugo vozilo. Star je bil 40 let. Chicago. — Dne 29. decembra

To pristanišče, ki leži 70 milj zahodno od Bardije, je že odrezano od zahoda od ostale italijanske armade. Prvo, kar so Angleži napravili, je bilo to, da so poslali mehanizirane čete okrog Tobruka na edino cesto, po kateri bi mogla posadka v Tobruku dobiti ojačenja. Angleži imajo to cesto zdaj v popolni oblasti, in italijanski vrhovni poveljnik Graziani ne more poslati mestu nobenega ojačenja več. To, da so angleške čete zdaj že zahodno od Tobruka dokazano, da so Angleži v teku enega meseca, odkar so udarili po Italijanih v Egiptu, iste pognali že 125 milj daleč od Sidi Barrani, ki je bila najvzhodnejša italijanska postojanka v Egiptu.

toda sodi se, da najmanj deset bilijonov dolarjev. Omenil pa je, da bo šlo od tega denarja najmanj 62 odstotkov za obrambni načrt ter dodal, "da danes ne more še nihče vedeti, koliko bo končno veljal ves obrambni program."

Predsednik je v svojem geslu, "da postavimo patriotizem pred denarnico," naročil kongresu za večje obdavčenje, toda ni specifično povedal na kak način.

Po mnenju predsednika bodo znašali dohodki od davkov najvišjo točko v letu 1942, ko bodo dali vladni blagajni \$8,275,435,000, kar bo pa še vse premalo za kritje stroškov. Toda narodni dohodek bo pa tudi znašal takrat najmanj \$87,000,000,000, kar je za 7 bilijonov več kot leta 1929.

STAR RAČUN JE ZDAJ PLAČAN

Lockport, N. Y. — K direktorju Palmerju je prišel nek tujec in ga vprašal, če je on vnuk doktorja Palmerja. Ko mu je ta pritrdil, mu je tujec izročil \$8. S tem denarjem je plačan dolg, ki ga je imel tujec stari oče pri zdravniku še pred 25 leti. Račun je znašal \$11, doktor je dobil tri dolarje, ostalo vsoto pa družina ni mogla spraviti skupaj. Tujec je povedal, da mu je pred par dnevi umrla stara mati in mu pred smrtjo naročila, naj poravnava ostalih \$8.

31. obletnica

V petek ob osmih se bo brala v cerkvi sv. Vida zadušnica za pokojnim Frank Mačarolom v spomin 31. obletnice njegove smrti. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

Zelo važna seja!

Vsi tisti, ki ste bili izvoljeni 13. oktobra za razna dela, ste prošeni, da pridete jutri večer ob osmih v Slovenski društveni dom na Recher Ave. Ta seja bo zelo važna za vse.

— Frank Rupert, tajnik.

ANGLEŽI IMAJO BESEDO V AFRIKI

Zemljevid, na katerem lahko opazujete prodiranje angleških čet v italijansko Libijo. Zdaj so Angleži že pri pristanišču Tobruk, potem bodo šli naprej proti Tripoli, ki je glavno mesto Libije. Kot vidite, so Italijani izpeljali glavno cesto prav ob obrežju Sredozemskega morja in katero zdaj angleške bojne ladje pridno obstreljujejo, da Italijani ne morejo po nji premikati svojih čet. Ta cesta je 700 milj dolga.

Kongres bo naglo določil vso pomoč Angliji

Washington, 8. jan. — Medtem, ko je izročil predsednik Roosevelt vso upravo deželne obrambe odseku štirih mož, prerokujejo voditelji v kongresu, da bo vložen v kongresu v teku 48 ur predlog, da se takoj pošlje Angliji letala, tanke, ladje in streljivo, kar bo pomagalo poraziti Nemčijo, Italijo in Japonsko.

Predsednik Roosevelt je dal polno moč za izvedbo narodnega obrambnega načrta generalnemu načelniku William Knudsenu in pomožnemu direktorju Sidney Hilmanu, podpredsedniku CIO. Ostala dva člana odbora sta vojni tajnik Stimson in mornariški tajnik Knox. Ta odbor ima polno moč, da vodi obrambni načrt in v to svrhu izvaja ukaze, kakor vidi prav.

Iz Bele hiše prihaja svarilo, naj bo vsak državljani pripravljen na večje žrtve v bližnji bodočnosti.

Skupno obhajilo vseh moških v fari sv. Vida v nedeljo

Na letni seji društva Najsvetejšega Imena fare sv. Vida zadnje nedelje je bil izvoljen sledeči odbor za leto 1941: Predsednik Michael Kolar, podpredsednik Charles Winter, blagajnik John Bandi, tajnik Henry Zupančič, pomožni tajnik Anthony Pavli; odborniki: Dr. V. Opaškar, A. Urbas, A. Sirc, F. Brodnik in P. Delost.

V nedeljo pri sv. maši ob 8:30 bo skupno obhajilo. Vsi moški fare sv. Vida so vabljeni, da se pridružijo v nedeljo točno ob osmih zjutraj v novi šoli, da skupno odkorakate v cerkev, kjer bo tudi sprejem novih članov. Po sv. maši bo skupen zajtrk v šoli. Starši, opozorite svoje sinove na to važno nedeljo.

Poroka

V soboto ob devetih se bosta poročila v cerkvi sv. Pavla na Chardon Rd. in 200. St. gđ. Genevieve Kozlevčar iz 1439 Larchmont Ave. in Mr. Frank Keržič iz Geneve, O. Sorodniki in prijatelji so vabljeni k poročni maši. Obilo sreče v novem stanu!

PRIREDITEV VSEH PODRUŽNIC S.M.Z.

V nedeljo 12. januarja bo v SND na St. Clair Ave. skupna prireditev vseh podružnic Slovenske moške zveze. Ob dveh popoldnih bo podana mična komišna igra in nekaj drugega prestrega programa, zvečer ob sedmih se pa začne splošna domača in neprisliljena zabava. Orkester Johnny Pecon bo igral poskočne komade. Na razpolago bodo vsa kovrstna okrepčila. Prireditve je v korist edine tovrstne moške organizacije in občinstvo je prav prijazno vabljen k udeležbi.

Angleži so bombardirali Elbasani v Albaniji

Atene, 8. jan. — Angleški bombniki so danes bombardirali italijansko bazo v srednji Albaniji, Elbasani. Med poledenico, snegom in dežjem so metali zažigalne in razstreljive bombe na vojaške predmete. Kljub slabemu razgledu radi goste megle, pa so angleški letalci poročali, da so bombe užgale in poškodovale več poslopij.

Iz Valone, pristanišča ob Jadranskem morju se poroča, da so začeli Italijani seliti civilno prebivalstvo iz mesta. To znači, da se pripravljajo na končno obrambo mesta, proti kateremu Grki stalno prodirajo ob obrežju. Iz vse fronte se poroča o živahnem topovskem ognju.

Dr. sv. Cecilije SDZ

Društvo sv. Cecilije št. 37 SDZ je izvolilo za letošnji sledeči odbor: Predsednica Frances Ponikvar, podpredsednica Mary Zdanik, tajnica Louisa Pikš, blagajničarka Frances Baraga, rediteljica Julia Bokar; nadzornice: Josephine Gorenčič, Nettie Zarnick in Dorothy Strniša. Zdravniki: dr. Kern, dr. Oman in dr. Seliskar. Seje so vsako 2. sredo v mesecu v stari šoli sv. Vida.

Zadušnica

V petek ob 6:30 se bo brala v cerkvi sv. Vida sv. maša za pokojno Margaret Stanovnik ob priliki 30 dnevnice njene smrti. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

Tudi vojska prav pride!

London. — Na policijo pride vedno več žena, ki prošijo, da bi jim policija poskotala njih moža, zakonske in ločene, ki so kar nenadoma izginili. Policija je dognala, da so možički izrabili vojsko in kar izginili, da se tako izognejo svojim dolžnostim. Zlasti takih, ki so morali plačevati svojim ločenim ženicam mesečne alimonije, ni več najti. Zanašajo se, da se bo računalo, da so bili zasuti pod kakimi razvalinami tekom nemških zračnih napadov, v resnici se pa prav dobro počutijo v kakem drugem delu mesta.

Državlјanska šola

Ta teden je Citizens Bureau zopet začel s poukom o ameriškem državlјanstvu na raznih krajih Clevelanda. Za Slovence pridejo v prvi vrsti v poštev sledeče šole: Broadway javna knjižnica, Broadway in 55. cesta; pouk v ponedeljek, torek in četrtek; St. Clair javna knjižnica, St. Clair Ave. in 55. cesta; pouk v ponedeljek in četrtek; Collinwood Library, 856 E. 152. St., pouk v torek in četrtek; javna knjižnica na 1215 E. 79. St., pouk v četrtek; Nottingham javna knjižnica, 18412 Nottingham Rd., pouk v ponedeljek. Pouk je vselej zvečer od 7 do 9 in sicer za one, ki imajo že prvi papir in žele dobiti drugega.

Poleg tega je pa pouk v Citizens Bureau, Marshall Bldg. vsak dan čez dan in v četrtek zvečer za one, ki ne morejo pohajati druge tečaje. Tukaj lahko napravite prošnje za državljanske papirje, prve in druge ter dobite vse potrebne informacije glede državlјanstva.

Pestoval bo otroka mesto prtljage

New York. — William White, ki je zdaj v Angliji, da pošilja poročila za ameriško časopisje, bo žrtvoval večji del svoje prtljage, da bo lahko pripeljal s seboj na letalu otroka iz Londona v New York, katerega bi starši radi sem poslali radi varnosti. Upravičen je do 44 funtov prtljage, ki jo vzame lahko v letalo. Mesto tega bo pa vzel s seboj v Ameriko 7 funtov prtljage in tri in pol letno dekle, ki tehta 37 funtov. Poleg tega je obljubil, da bo otroka vse od Lisbone pa do New Yorka pestoval. Če se računa, da vzame voznika iz Lisbone, Portugalska, do New Yorka od 25 do 28 ur, bo Mr. White precej pestoval.

Črna lista igralcev

Clevelandska policija je uvedla sistem, da si zapiše vsa imena oseb, katere dobi v hazardnih igralnicah. Ta imena so na razpolago trgovinam. Ako taka oseba potem vpraša za kredit, ga ne dobi, ker smatrajo človeka, ki gembala, kot nezanesljivega.

Mr. Miller bolan

Mr. Ray T. Miller, okrajni načelnik demokratov, se nahaja že dlje časa doma pod zdravniško oskrbo. Kot nam je povedal, upa drugi teden priti zopet v urad.

V bolnišnico

Sinoči je bil odpeljan v Charity bolnišnico Frank Hribar, 1253 E. 60. St. Obiski so dovoljeni. Želimo mu skorajšnjega okrevanja.

Bolgarija ne pusti Nemcev k sebi

K vsem zmešanim poročilom iz Balkana se je pridružilo tudi najnovejše, da Bolgarija ne bo dovolila nemškim četam preko njenega ozemlja.

BAJE STOJI ZA BOLGARIJO TUDI RUSIJA

Belgrad, 8. jan. — Potem ko je ves svet mislil, da bo Hitler ukazal še ta teden svoji armadi pohod preko Bolgarije proti Turški in Grški, se je pa naenkrat raznesla vest, da je Bolgarija zavrnila zahtevo Nemčije in ni dovolila Hitlerju te nakane. Bolgarija se zanaša na Rusijo, da jo bo podpirala v njenem odporu.

Bolgarski ministrski predsednik Filoff, ki se je včeraj vrnil iz Dunaja, se je baje izjavil, da je na Dunaju konferiral z nemškim zunanjim ministrom Ribbentropom, toda je odločno zavrnil zahtevo Nemčije, da dovoli prehod nemški armadi preko Bolgarije. Filoff je imel pri tem baje zagotovilo Rusije, da ne dovoli Nemčiji nadaljnji pohod na Balkan.

Danes se je zbral skoro ves bolgarski vladni kabinet, obenem s kraljem Borisom, 50 milj od glavnega mesta Sofije, kjer jim

bo podal premier Filoff natančno poročilo o svojem obisku na Dunaju. Sicer se je v javnosti zatrjevalo, da je šel Filoff na Dunaj samo zato, da se je dal preiskati nekemu zdravniškemu specialistu, toda ta "specialist" ni bil nihče drugi kot nemški zunanji minister von Ribbentrop. V resnici je zahteval Filoff pojasnila od Ribbentropa, kaj pomeni zbiranje nemških čet ob bolgarski meji in kaj se bo zahtevalo od Bolgarije, če prestopi nemška armada Donavo.

Dasi ima Nemčija v Romuniji zdaj 600,000 vojakov, pa se zdi nevtralnemu opazovalcem, da Hitler ne bo udaril na Balkan, vsaj zdaj še ne. To utemeljuje s tem, da je bilo vse preveč strašila o nameravanem nemškem pohodu, ko je znano, da Hitler svojih blitzkriegov na oglašja naprej. Zato se sodi, da namerava Hitler udariti na Anglijo vse kje druge kot preko Balkana.

Roosevelt je ukazal organizirati dve popolni bojni mornarici

Washington, 8. jan. — Predsednik Roosevelt je ukazal bojni mornarici, da se organizira v polno vojno stanje ter reorganizira bojno brodogojstvo tako, da bo imeli dve popolni bojni mornarici, eno v Tihem in eno v Atlantskem oceanu.

Takoj zatem je naznanil mornariški tajnik Knox, da se bo zvišalo število moštva pri mornarici za 40,000 mož tako, da bo štela bojna mornarica 232,000 mož. Knox je tudi naznanil, da bodo sedanje patrolne ladje v Atlantiku tvorile z dodatnimi edinicami popolno bojno mornarico. Dozdaj so imele Zed. države popolno bojno brodogojstvo samo v Tihem oceanu. Mornarica bo v kratkem vprašala kongres za denar, da se zgradi nadaljnjih 280 ladij vseh vrst.

K molitvi

Članice društva Kraljica Miru št. 24 SDZ so prošene, da se zberejo nocoj ob 7:30 k molitvi za pokojno sestro Marijo Godec v Ferfolievem pogrebem zavodu, 3515 E. 81. St. V petek pa se po možnosti udeležite pogreba.

Podružnica 50 SZZ

Redna mesečna seja se vrši nocoj ob osmih v St. Clair kopališču. Vse članice so prošene, da se udeležijo.

KANADA IZGUBILA DOBREGA VOJAKA

Columbus, O. — Richard Daly iz Elyrije, O., ki je vojak kanadskega polka in sedaj na dopustu, je zvedel, da bo moral na 31. januarja v armado Strica Sama. Ko je prišel za božične počitnice iz Kanade, je zvedel, da je bil zbran za ameriško armado. Ni vedel, kaj bi napravil, da se ga ne bi smatralo za vojaškega ubežnika. Distriktna vojaška oblast v Columbusu je odločila, da mo-

Anglija je dovolila dovoz živil iz Amerike v Evropo

Washington. — Iz zanesljivih virov se doznava, da je angleška vlada pristala na to, da odneha s svojo blokado v toliko, da bo ameriški Rdeči križ lahko poslal nekaj kondenziranega mleka za otroke v Francijo in žito v Španijo. Otroci v neokupirani Franciji nujno potrebujejo mleka in raznih vitaminov.

Ameriška vlada je že dlje časa vodila pogajanja z Anglijo, ki sprva ni hotela odnehati z blokado. Pozneje bo poslanega nekaj živeža tudi na Finsko. Anglija je zaenkrat dovolila uvoz živeža iz Amerike samo v one kraje Evrope, ki jih ni še zasedla Nemčija.

60 let omožena, bi rada imela mir

Montreal, Kanada. — Mrs. Pierre Riendeau, stara 79 let, je prišla na sodnijo in vložila tožbo za razpoko od svojega 86 let starega moža. Poročila sta se leta 1881 in sta imela 13 otrok, od katerih jih živi še pet. Žena pravi, da mož slabo ravna z njo in jo neprestano zmerja. "Ali res želite razpoko?" jo je vprašal sodnik. "Res! Rada bi v miru preživela ostale dni svojega življenja," je tožila žena. "Jej, jej," je rekel sodnik in povedal, da bo o tem mislil.

ra Richard v ameriško armado. Ko je Daly izjavil, da ne bi bil rad pri kanadski armadi zapisan kot dezerter, so mu povedali, da je njegova prva dolžnost do Zed. držav, kadar ga te kličejo. Rekel je, da bo poslal uniformo nazaj v Kanado, a naborno komisijo bo prosil, da mu izposluje časten odpust iz kanadske armade, kamor se je vpisal samo radi tega, da bi ga poslali nad Nemce.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

5117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo, celo leto, \$7.00
Posamezna številka, 3c

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year
U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months
European subscription, \$7.00 per year
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 7 Thurs., Jan. 9, 1941

S. D. Z. v lastnem domu!

V "Glasu SDZ" smo brali zapisnik iz zadnje seje glavnega odbora Slovenske dobrodelne zveze. Med drugimi zanimivimi postavkami, ki kažejo, da je glavni odbor zelo pridno na delu in da ima na rokah zelo važne probleme za boljši napredek te naše domače organizacije, smo z zanimanjem čitali tudi poročilo, da bo na prihodnjem sestanku društvenih uradnikov prišla na dnevni red tudi točka: Lasten dom za Slovensko dobrodelno zvezo!

Ker je bil naš časopis vedno v nekakšni zvezi s to organizacijo vse od njenega postanka, se nam zdi umestno, da se tudi mi dotaknemo te točke, ki se nam zdi vitalnega pomena v nadaljnjem razvoju te organizacije. Velika večina naših naročnikov je članov SDZ, torej se čutimo kot člani SDZ in kot urednik tega dnevnika, ki je pazno sledil razvoju te organizacije vse od njene zibelke, upravičeni podati svoje mnenje topogledno.

Po našem mnenju Slovenska dobrodelna zveza neobhodno potrebuje svoj lastni dom! In prej ko si ga zgradi, boljše bo!

Spominjamo se dni, ko je bil urad Slovenske dobrodelne zveze kar v stanovanju njenega glavnega tajnika. To je bil njen skromni začetek, ko je bilo še malo članov, ko ni bilo treba imeti velikih shramb za uradne listine in knjige, ko urad ni potreboval pisalnih ne seševalnih strojev in ne velikih železnih blagajn. Saj je glavni tajnik tistih par dolarjev asessmenta lahko sešel na prste.

Pa SDZ je rasla in z njo je rasla potreba po večjih prostorih. Najel se je poseben urad, zatem še večji, treba je bilo dveh sob in končno še večjih prostorov. To so sedanji uradni prostori v SND. To so lepi in prostorni prostori, na prominentnem prostoru v sredini naselbine. Toda, ti prostori so postali z velikim porastkom Slovenske dobrodelne zveze veliko premajhni.

Vedno večji porast v članstvu zahteva več delovnih moči in ti potrebujejo več prostora. Treba je vedno več knjig za knjigovodstvo. Treba je vedno večjih varnostnih shramb, kjer se spravljajo arhiv uradne listine, ki so najvažnejšega pomena za organizacijo. In v sedanjih prostorih se urad ne more razširiti. Tam je samo toliko prostora in nič več.

Zato pa je prišel čas in sicer že skrajni čas, da si Slovenska dobrodelna zveza preskrbi svoje lastne prostore, kjer bo glavni odbor lahko uredil uradne prostore tako, da bo dal članstvu boljše postrežbo, kjer se bo uredil urad tako, kakor ga zahteva vedno rastoča organizacija.

Kdor se hoče razviti, povečati, razširiti, potrebuje okrog sebe prostor za razmah. Vsako podjetje, ki rase, dozidava, če ima prostor. Če ga nima, si kupi večje zemljišče, sicer se ne more razvijati z razmerami, ki to zahtevajo in posledica je, da životari brez napredka.

Vprašanje med nami je samo to: ali živimo v upanju, da bomo rasli, ali mislimo, da se bomo še nekaj časa vrteli in potem pa začeli ležati nazaj in počasi zaspimo. Ne, ne mislimo zaspiti. Nobena slovenska podporni organizacija tega ne misli in tudi ne pričakuje. Življenje organizacij vedno bolj prilagajujemo razmeram časa in potreb in v tem pravcu gremo naprej in bomo šli naprej še v nedogledno bodočnost.

Že pred dvajsetimi leti so nam pesimisti napovedovali narodno smrt. Pa li kaj čutimo, da umiramo? Ne! Nasprotno, naše narodno življenje je vedno živahnije, ker prišla je v naše vrste naša mladina, ki je pričela šele živeti. Ta bo vodila naše započeto delo naprej in naprej.

Torej ker smo absolutno prepričani, da ima med drugimi tudi naša Slovenska dobrodelna zveza še dolgo življenje pred seboj in da bo v tem dolgem življenju venomer rasla in se krepila, ji je treba dati dovolj prostora, da se bo lahko neovirano razvijala.

Ako bi imela Slovenska dobrodelna zveza svoje lastno in primerno dovolj veliko poslopje, bi se lahko razvijala še v drugih panogah, ki so v neposredni zvezi z življenjem organizacije. V omejenih prostorih tega ne more.

Kdor želi torej Slovenski dobrodelni zvezi še večjega razmaha, še večjega porasta, naj po svoje pomaga, da si zgradi ali umisli svoje lastne prostore. Kako bi organizacija do tega prišla, to je zadeva glavnega odbora in pa članstva. Naj si zgradi novo poslopje, ali naj kupi kako primerno zgradbo in si jo po dobrem načrtu uredi, to je zadeva organizacije, odnosno članstva. Mogoče je to, mogoče je ono. Treba je samo sklepa: Slovenska dobrodelna zveza naj si umisli svoj lasten, prostoren dom!

Kot rečeno, bo ta točka prišla na dnevni red pri prihodnjem sestanku društvenih uradnikov v razmotrivanje. Tukaj se ne bo že kar sprejemalo načrte in določalo vsoto za lasten dom. Izmenjavale se bodo samo misli za in proti. Društveni uradniki bodo lahko potem to idejo prinesli pred članstvo z vsemi pojasnili. Morda bo vsa stvar prinešena na prihodnjo konvencijo, ki lahko idejo odobri. Toda počakati z idejo do konvencije in šele tam debatirati, bi bilo samo zapravljjanje časa. Vsa stvar naj se izčisti že prej na društvenih sejah, kjer naj se članstvu dobro raztolmači, da bo prihodnja delegacija popolnoma poučena že lahko sklepala o načrtu, ki bi naj se konvenciji predložil v vseh detaljih.

Po našem mnenju je za SDZ vitalnega pomena, da se začne razmotrivati o tem takoj.

BESEDA IZ NARODA

Pridite na veselico k "Danici"

Minili so lepi božični prazniki in prišlo je veselo novo leto. Ako mi Bog da dočakati prihodnjega božiča, obljubujem vsem tistim, ki so me spraševali zakaj nisem nič napisala za božično izdajo Ameriške Domovine, ki je bila letos še posebno lepa in zanimiva, da bom letos, takoj od začetka leta zbirala drobtinice, da bom imela ob času dovolj gradiva.

Hvala pa vsem tistim, ki z veseljem prebirate moje skromne vrstice. Ne čutim se vredna častiti, kot mi je ena mojih prijateljic rekla: "Veš Frances, tvoje dopise hranim kot drag spomin na tebe. Zakaj vendar več ne pišeš?" Veseli me, zato bom poskušala kaj večkrat se oglasiti in upam, da mi Ameriška Domovina ne bo odrekla skromnega kotička. Voljo imam in tudi pričetek je ob novem letu.

Ker sem ponosna, da sem članica društva Danica št. 11 SDZ, si danes dovoljujem napisati o naši veselici, ki se bo vršila 11. januarja v Slovenskem narodnem domu. To ne bo samo navadna veselica, kjer samo kupiš vstopnico in za eno "kluko" in tikcev in greš potem z malo bolj praznim žepom domov, ne, ta naša veselica bo vse kaj drugega. Pri nas bo vsak imel priliko zaslužiti nekaj denarja. Zato se pa tudi ta naša veselica imenuje "Prize Waltz Dance".

Plesali bomo ob zvokih fine Peconove godbe in samo za "cash." Svojo zmožnost v plesu naj pokažejo stari in mladi. Poseben odbor bo odločal kdo je bil najboljši med starimi in med mladimi in ti bodo dobili brez ugovora nove "čopake." Le kdo bi se mogel reči, da ne bo prišel, ker do nagrade je vsak upravičen, samo priti mora osebno med nas. Vsakemu pa priporočam, da si dobi dobrega "partnerja," da ne bo kakšne pomoči, ker sodniki bodo gledali pod noge. Če bo kateri izgubil takt godbe in ga ne bo hitro pobral ali mogoče spraševal svojega soplesalca kaj se pleše, mu bo to hodilo napek.

Spominjam se še iz stare domovine, ko so nekoč plesali in je plesalec vprašal godca: "Ej, kaj pa je to polka ali 'bolcar.' Velikokrat je beseda zalegla in zopet se je prav plesalo. Zato pa sedaj tudi jaz iščem svojega druga in to v osebi mojega dragega bratrance Joe Veneta, tam iz Calcutte. Upam, da se boš do takrat že prav dobro pozdravil in gotovo prišel, da bova tudi mi dva zaslužila kakšen denar.

Naj povem kako je bilo, ko sem prvič plesala s fantom še doma v gostilni. Gledati sem smela, a plesati pa Bog varuj! Naša mama so bili strašansko hudi. Bilo pa je neke nedelje popoldne, ko sem morala ure in ure predsedati sama doma pri učenju in domači nalogi vsi drugi pa so bili v gostilni, kjer je bilo pitje, petje in ples. Takrat sem pohajala v drugo meščansko šolo v Krško. Ko sem videla, da so mama odšli preko dvorišča, sem se pa kaj hitro zmutila od tistih dolgočasnih knjig in v drugo sobo med vesele goste. Obstoim med vrati in na lahko pojem: ... v sanjah se mi zazdi, sreča preblazenih dni. ... Ta "Herkules" je ravno takrat igral Lopač iz Črešnjic, kar mislim, da ga tudi noben ni znal bolje zaigrati, pa stopi k meni moj bratranec John V. in me vpraša za ples. Malo sem se ozrla krog sebe in pogledala če je kje mama ali ata, videla sem da jih ni in moje starejše sestre so mi pa še z očmi prikimalave, da naj grem, kar sem tudi ubogala.

Ze sem plesala med drugimi in kako sem znala vsaj na noge mu nisem nič stopila. Ah, kako srečna sem bila takrat, da plesam in da me mama ne vidi. A ta moja sreča je bila kratka. Že zagledam mamu, ki mi je najprej samo zažugala s prstom in ko sem pa priplesala do nje, me je pa potegnila za kito in me zapodila nazaj k knjigam, češ, da s plesom ne bo kruha. Plesat boš znala, a šolo boš pa zamenjala.

Jokala sem, da sem se sama sebi smilila, a ne da me je tako bolelo kakor me je bilo sram. Dobro vem, da tistega večera nisem šla nič več od knjig. Tega sem se tudi z veseljem spominjala, ko sem bila zadnjič doma na obisku (l. 1937). Seveda so pa hoteli kar vse utajiti, jaz in sestre pa smo se še prav dobro spominjale.

Imeli smo dosti zabave in sedaj pa ko imam priliko, da bi s plesom zaslužila kakšen denar in upam, da ga tudi bom, oh kako bi bila srečna, če bi jim mogla sporočiti, da je tudi plesati dobro znati in da nisem samo čevlje brusila, ampak tudi denar zaslužila. Torej moj "partner" pridi, zagotavljam te, da bova dobila midva "cash."

Vabim pa tudi vse od blizu in daleč, mlade in stare, saj vsa koda ve, da naša "Danica" ne prireja dosti veselice, a kadar pa kaj priredi, se pa potem še dolgo govori kako lušno je bilo med nami. No, pa saj smo tudi vse članice fest in zauber in vesele. Nikar se ne ustrašite, da je nagrada za stare že meni določena, jaz samo upam in želim dobiti jo. Lahko pa se mi tudi primeri kot se je mojemu atu, ki se vedno hvalil kako fin kosce je. Seveda kadar je kosil tam, je mislil, da je najboljši, a kadar pa je prišel med druge, je bil pa najslabši.

Torej pridite vsi v Slovenski narodni dom na St. Clair Ave. na veselico društva Danica št. 11 SDZ. Na svidenje,

Frances Kodrich.

Zadružne aktivnosti v novem letu

Najprvo moramo javiti in naznaniti vsem delničarjem Slovenske zadružne zveze, da bo letos delniška seja v nedeljo 26. januarja ob 1. uri popoldne v Slovenskem Domu na Holmes Avenue. Direktorij vljudno vabi vse, kateri le zamorejo naj se jo udeležijo.

Plesov tekem zimske sezone ne bo nič, zna pa nekaj drugega biti — kar je pa zaenkrat tajnost ženskega odseka Zadruga ako bo res kaj. Če bo, bomo že poročali.

Za piknik govoriti sedaj je prezgodaj, zato naj zadostuje, da vsi blagovolite vzeti na znanje, da bo v nedeljo 13. julija na Močilnikarjevi farmi, kar naj blagovolite vzeti na znanje uredniki "koledarja priredb."

Leto je lepo poteklo in zelo malo se je čitalo kako vendar kaj napredujejo naši navdušeni združni kegljači v Slovenskem delavskem domu. Saj jih vendar imamo kar pet teamov. Ko bi preje kaj napisali, bi danes ne imeli kaj pisati. Sami pa najboljši veste, da se človek ne more tudi v tem izuriti kar v nekaj mesecih. Začeli so pri kiritih, ampak sedaj jo že dostikrat kar po sredi režejo s svojo "bolo." Človek je kar vesel, ko jih gleda, dva ženska teama in 2 moška, to je ob nedeljah zvečer od 6:30 do 8:30, drugi team je med tednom. Vse je navdušeno vse veselo, in odkar so začeli dajati tihih ni in moje starejše sestre so mi pa še z očmi prikimalave, da naj grem, kar sem tudi ubogala.

Jokala sem, da sem se sama sebi smilila, a ne da me je tako bolelo kakor me je bilo sram. Dobro vem, da tistega večera nisem šla nič več od knjig. Tega sem se tudi z veseljem spominjala, ko sem bila zadnjič doma na obisku (l. 1937). Seveda so pa hoteli kar vse utajiti, jaz in sestre pa smo se še prav dobro spominjale.

kar je zadružnega, kar pomeni, da je življenje med nami, da se zanimamo za razvoj in zboljšanje naših požrtvovalnih igralcev. Ozpazili smo tudi, da so vezi med SDD in nami še boljše kot so bile preje in upati je, ker smo koncem konca vendar obe ustanovi NA ZADRUŽNI PODLAGI, da se bomo še bolj zblizali. Mi od svoje strdne vemo, da pretežna večina naših odjemalcev in delničarjev deluje in podpira dom, torej bodo veseli ako dom sodeluje z nami.

Joseph A. Siskovich, taj.

M. Tekavec:

Komentar k Prosvetnem "Božiču v prehodni dobi"

Članom SNPJ je bilo z dne 24. decembra, 1940 v Prosveti servirano sledeče "informativno" čtivo:

"BOŽIČ V PREHODNI DOBI"

"Dovolj je dokazov, da je zimski praznik, kateremu pravimo božič, eden najstarejših praznikov indoevropskega človeštva, če ne najstarejši, ki sega tisočletja nazaj v prazgodovino.

"Prvotno je bil božič naradni praznik vseh onih ljudstev, ki so živela v severnem zmernem pasu, torej v pasu četverih letnih časov—bil je praznik 'rojstva sonca' ali zimskega solničnega obrata. Primitivni ljudje v onih pradavnih časih so imeli dva naradna praznika v letu: zimski praznik ob koncu decembra, ko navidezno sonce krene nazaj na sever in začne naraščati dan in poletni praznik o kresu, ko sonce krene na jug in začne naraščati noč. Oba ta obrata v naruri so ljudje slavili z zažiganjem ognjev (kresov) in okinčanjem svojih bivališ in svetišč z venci rož poleti in z bršljinom ter smrekovino pozimi.

"Oba praznika sta bila prvotno v harmoniji z naruro in bila sta simbol prirode, kajti pomenila sta odhod in povratek toplega solnca—in solnce je bilo takratnim ljudem najvišje božanstvo.

"Ko je pred dva tisoč leti krščanstvo zlepa in zgrda zavladalo nad evropskim človeštvom, je sprva hotelo zatreti ta dva naradna praznika, kakor je pogloma zatrla druge naradne 'poganske' simbole in verovanja takratnih ljudstev, a ni uspelo; pregloboko sta bila ukoreninjena v ljudski prirodni veri. Krščanstvo se je, hoče ali nehoče, moralo prilagoditi razmeram, ki so bile močnejše od njega, pa je ljudstvom pustilo ta dva praznika—le simbol jim je izpremenilo. Namesto praznovanja prihoda in odhoda solnca, sta dobila praznovanje 'rojstva in smrti Boga,' ampak oblika prvotnega naradnega simbola teh dveh dni je ostala—zlasti med Slovani—do današnjega dne; še danes zažigajo 'poganske' kresove poleti in okinčajo bivališča z zelenjem pozimi.

Božično drevesce je znak pravnega naradnega in 'poganskega' božiča!"

Urednik "P." hoče prepričati, da krščansko praznovanje Božiča ne izvira s krščanstva, istovetno ga s poganstvom. V svoji omejenosti, mu celo spomin opoša. Velikonočni praznik "smrti Boga" (kot razvidi čitatelj iz zadnjega odstavka), prestavi z pomladnega v poletni čas.

In ker ni moglo zatreti krščanstvo "prihoda in odhoda sonca" se je moglo prilagoditi razmeram, ker so bile močnejše od njega, pa je pustilo ta dva praznika—le simbol jim je izpremenila. — Torej "odhod in prihod sonca," sta v krščanski veri pripomogla do Božiča in Velike noči! Le še sovraštvo do krščanstva, se lahko z njegovo naivnostjo (če to verjame?) zenači.

Dejstvo je, da je najstarejši

in najslavnejši praznik kristjanov in ostane trpljenje, smrt in vstajenje Kristusovo. Velika noč je središče katoliške vere, kot ostalih verskih sekt, ki se prištevajo krščanstvu. Ta praznik se nikdar ni mogel razviti iz poganstva. Star je toliko kot je stara vera v odrešenje človeštva, da je Kristus z svojim trpljenjem in smrtjo, spravi človeštvo z Bogom.

Obhajali so ta praznik že apostoli. Leta 57. naslovi apostol sv. Pavel pismo na Korinčane tam je zapisano: "... tudi naše velikonočno jagnje Kristus je darovano, zatorej obhajajmo praznike, ne s starim kvasom, tudi ne s kvasom hudobije in malopridnosti, ampak z opresniki čistosti in resnice." (1. Kor. 5-8), ne bo neznano, da vse predpodebe starega zakona so uresničene v Kristusu. Judovska "pasha" (mimohod), ko so Izraelci praznovali izhod iz egiptovske sužnosti velikonočno jagnje, je x simbolih odkrivalo, kar se je dopolnilo na Kristusu. In vstajenje Kristusovo, ki se je izvršilo na nedeljo, je kristjanom dalo povod, da niso več praznovali sobote, pač pa svoje bogoslužje prestavili na nedeljo.

In Velika noč se ni nikdar praznovala pred 21. marcem in najpozneje 25. aprila. Dasi je utemeljen dan smrti Jezusove za dan 7. aprila, leta 30 po našem štetju.

Ne bo nič obveljalo "z odhodom sonca" za praznovanje "smrti Boga." Da ne bo pisec teval v taki nevednosti, naj vpoštevata: Cerkev v liturgičnem koledarju praznuje rojstvo predhodnika Gospodovega sv. Janeza Krstnika, ki je zelo utemeljeno po evangeliju sv. Luke šest mesecev pred Božičem. In morda je (urednik) kdaj čul besede omenjenega preroka, ki so zapisane v sv. pismu: "Janez je odgovoril učencem, ki so godrnjali, da hodi za Jezusom več učencev kot za njim—On (Kristus) mora rasti, jaz pa manjšati."

Toliko ima časovno zvezo božični praznik s kresnim dnem v krščanstvu. Da v simbolu, ko svetloba postaja večja, je praznik rojstva Kristusa, ki se sam imenuje Luč sveta. In stoletja pred Njegovim prihodom napoveduje Izaija: "Ljudstvo, ki je hodilo po temi, je ugledalo veliko svetlobo; prebivalcem v deželi smrtne sence je zasijala luč. Kajti Dete nam je rojeno in Sin nam je dan; na njegovi rami je vladarstvo in imenuje se Čudoviti svetovalec Močni Bog. Oče večnosti, Knez miru." (Iz. 9, 6, 7.)

Komur je znana zgodovina sveta, kakšne zmote in blodnje je človeštvo pred Njegovim prihodom uveljavilo v življenju—bo prejemal, če mu niso strasti zatemnile razuma, da je dopolnjeno v Kristusu isto, kar je na splošno ob istem času pričakovalo človeštvo. Pričakovani narodov!

In za tak dan je rojstvo Odrešenika, naj bi v prvih stoletjih kristjani bili tako brezbrizni, da bi šele s tega vidika, ki ne more Cerkev prepričati poganskega praznika, se domislila, da v protitežni prične praznovati Božič! Ste pa res z malim zadovoljni, če ste tako navivni, kateri v to verujete? Res je, nimamo zgodovinskih datumov na rokah, da bi dokazali, kdaj se je to praznovanje prvič obhajalo. Vpoštevajmo, da skozi malih izjem je vsa prva tri stoletja krščanstvo bilo preganjano, da je šele leta 313 svobodno zadihalo. Kajti skrivati so morali svoje bogoslužje v katakombah. In ravno tu mi je prišel pred oči posnetek slike iz k a t a k o m b, ki starinoslovci označujejo najstarejšo sliko krščanstva. Nahaja se v Rimu v katakombah sv. Priscile. In slika predstavlja Marijo z Jezusom v naročju, nad njo zvez-

da, pred njo pa prerok

Isti, ki prerokuje:

"Devica bo spočela in sina. Njegovo ime bo Emmanuel (to pomeni Bog z nami) in ka je nastala v drugi prvega stoletja. Če je sklo umetnost upodabljala tako bole, je gotovo morala pla-

riti mišljenje istega časa! že iz tega lahko iščemo praznovanje Božiča, nič neznano, da je leta 354 n. Liberij ločil ta dan praznjenja 6. januarja, ki je naveden Cerkev praznovala o Izspomin Razglašena Govega—Njegovega krsta

deža v Kani Galileji na decembra, kot se obhajajo Verjetno je, da so kr v Rimu na podlagi popis sveta, ki se je vršilo podjem Augustom utemeljen decembra za zgodovinski ni dan Jezusa. Da nima piskov iz prvih stoletij, go pripomogla Diokle odlok izdan 23. februarja, 303, ki je poleg uničenščanskih svetišč, bilo za no vse krščanske knjigstine sežgati! Zgodopravijo, da je to glavni zakaj se nam je iz prvščanskih stoletij tako m sanega ohranilo. Verpr priklili pač kolikor so vendar je na povelje van ga preganjalca uničenih to krščanskih knjig, li spisov.

Od 47. naslednika škofov papeža Leona Vav (vladal od leta 440-46 nam je ohranjen njegov za božični praznik. In Tak govora opozarja ver In strahne zmote Manihera nihejci so po božje častri ce. Pač vpliv perzijans Mahinejstvo ni bilo ra samo na vzvodu, pač na lo tudi na zapadu celo si samem pristaje. Takole Leon Veliki v koncu om ga govora:

"Satan je tudi tisti, klu? motil preproste duše, Oa! nami nočejo veseliti, da m ga (božičnega) dne. Kaj da se radujejo vzhaj? C sonca. Srca teh so obova neprodno temo in da Pa daleč so oddaljeni od ži i prave luči. Še vedno in v nespametnih zmotah a B stva. Nezmožni so, da Bon nili svoj pogled prekosta Zvezde molijo, ki naj Pa služijo. Odstranite take bi noverje in prevaro. Ne Pa je razloček med telesom ku, nim, časnim in večni ima na zemlji kaka stva ko lepoto, manjka ji je bistva, kateremu edino live. Češčenje gre le Tuč moči, tisti modrosti, ustvarila, ki je ves Ne ustvarila iz nič ... eka naj v naših sreih po tre vi Jezus, ki je bil rojen in zas na današnji dan."

Lahko upravičeno trdi, je božični praznik, ne o Ke na poganske praznike, "Pre la katoliška Cerkev prv Gov leg Velike noči in Bink in kdor hoče uživati najslav ezijo, naj se vglobi v lšnin cerkvenega leta. In spo kje veje Duh božji in kam d rja Cerkev. Smisel članana "P." pač to, da odvrne Se Kristusa. Res, da kdor j Pr zaživel krščanski (ne poer s Božič, se je pregloboko ti n v dušo, da mu vsa dopo nja ignorantnih piscev, mer rejo pobrisati sledu in "Dr tožja po veri, otroških ladi v isti izdaji "P." toži edet na božične praznike so da samo lepi spomini z "Da let."

(Dalje prihodnjič up

Anglež Charles Mills avil praznoval v Berlinu 300 pet go pri konjskih dirkah. To bil tedaj 55 let in je so rha na dirkah celih 35 let. "nri je gospodarjem svojih si j zke milijone.

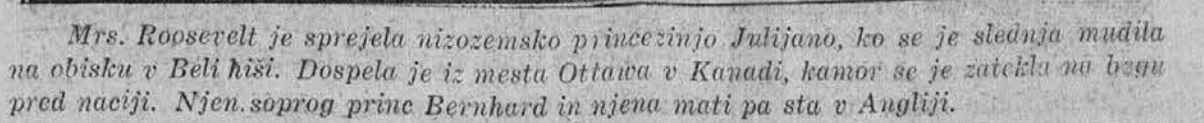
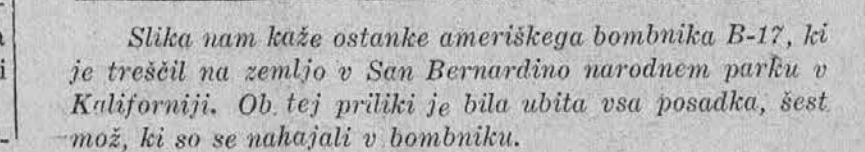
Po nemškem izvirniku K. Maya

"Drugič pa zato," je pravil Nadi Weiler, "ker morate tudi vedeti, da je pri kraju z vami da za vas ni upa rešitve." "Da, tako je —!" je pritrdil. "Če bi bilo le samo za drugo upanja, da bi se utegnili kaj rešiti, bi vam pač ne bilo ravila o napadu na haciendeto bi nam bili v napotje. Toda pri kraju je z Old Shadom! Pripravite se na vse razpored! Na najstrašnejšo smrt! Na vse! Na vse!"

tu pa je bil tak drzen beg vob-
nemogoč. In sleherni upanje n-
je zatonilo, ko so stražniki zab-
li štiri kole v zemljo, me polož-
li med nje in me križem privez-
li za roke in noge. In povrh s-
še sedli k mojim nogam ter n-
neprestano in napeto gledali.
(Dalje prihodnjč.)

*Mrs. Roosevelt je sp
na obisku v Beli hiši. Dos
pred naciji. Njen soprog*

Kaj bi vam neki še pripovedoval! Jernač in Fazajnarjeva Manca sta bila najsrčnejši par pod solncem. Stara Fazajnarica je pravila po vasi: "To ti je mož, naš Jernač! Gruntarski se naj vsi poskrijejo! Rečem vam, vse je tako, kakor Manca hoče, Jernač si še ziniti ne upa. O, naša Manca je bila in bo pridna. Gara in peha se kar naprej kakor vol; kaj vol, kakor kobila! E, pridna je naša Manca, to vam povem!"

la s prvega nadstropja na vrta, kjer si je zlomila še levo nogo in obeležila v nezvesti. Umobolniki niso mogli je divjal z nožem v roki po praznem stanovanju, potem pa je stekel na ulico ter hotel še naprej mesariti ženo. Tedaj pa so se že zbrali okrog sosede, ki jih je prebudi silovit krik žene. Prihiti so oboroženi z gorjčicami in latami ter so od vseh strani navalili na Ula. Tako so ga obdvali, da je nesrečno tudi sam padel nezavesten poleg svoje žene.

Kenmore 2237-M
EDINA SLOVENSKA IZDELOVAL
NICA NAGROBNIH SPOMENIKOV

FRANK, soprog
BENO in CYRIL, sinova
VALERIA poroč. Shock, hčerka
Cleveland, Ohio, 9. januarja, 1941

Sigrid Undset:

KRISTINA — LAVRANSOVA HČI

II.—ŽENA

"Gospod, saj vendar ne boste nadlegovali tega dobrega viteza s to davno stvarjo. Kot sem vam že rekel — sam v vse to nisem kdo ve kaj verjel — in tudi kesneje, ko sem mu bil to dragocenost izročil, nisem nikdar opazil kakšne razlike med nama —"

Gospod Guttorm se je krohotaje nagnil naprej, nato pa so možje drug za drugim odnehal in se na glas zasmejali. Nadškof se je tiho hihital, pokakšjeval in majal z glavo. Bilo je splošno znano, da gospod Ivar v nekaterih stvareh hrepeni po boljšem, kot mu je sreča mila.

Kmalu pa se je bil eden izmed korarjev vendar toliko zresnil, da jih je utegnil opozoriti, češ, da so se zbrali z namenom, govoriti o resnih stvareh. Erlend je precej ostro vprašal, ali je odkoder si bodi prišla kakšna obtožba zoper njega in ali ga zdaj zaslišujejo — če je bil dobro razumel, so ga klicali samo na pomenek. Pomenek se je nato nadaljeval, vendar je nekoliko motilo, ker je Guttorm Helgesson vedno znova prasil v hehet.

Naslednjega dne, ko sta sva kama jezidla z Ranheima, je napejal Simon pogovor na ta sestanek. Simonu se je zdelo, da jemlje Erlend vso to stvar hudo zlahka — toda on misli, če je prav razumel, da je med velikimi več takih, ki bi mu, če le mogče, radi kaj obesili na vrat.

Erlend je dejal, da dobro ve, kako radi bi to storili, če bi se jim posrečilo. Kajti tu na severu se pač večinoma vsi nagibajo h kancelariji — izjema je nadškof, v katerem ima Erlend zanesljivega prijatelja. Toda vse, kar Erlend ukrene, se sklada z zakoni — vsekdar vpraša za svet Klunga Aressona, svojega pisarja, ki je od sile izveden v postavah. Erlend je zdaj govoril resno, nasmehnil se je le mimogrede, ko je omenil, da nemara nihče ni slutil, da se bo v svojih zadevah tako dobro spoznal, kot se — niti njegovi ljubi prijatelji tukaj po dolinah, niti gospodje državni svetovalci. Sicer pa še ne ve za gotovo, ali bo ostal v tej službi, če dobe veljavno drugačni pogoji, kot so bili pod Erlendom Vidkunssonom. Ni se mu treba, zlasti odkar so umrli starši njegove žene, poglobiti za naklonjenost tistih gospodov, katerim je bila proglasitev kraljeve polnoletnosti pripomogla do moči. No, tiste ga segnitega mladika lahko okličejo danes ali pa bog ve kdaj za polnoletnega, saj ne bo nič bolj možat, če ga tudi še za nekaj časa shranijo. Bo tem prej postalo očito, kaj kuje in snuje — on ali prav za prav švedski gospodje, ki so njegovi svetovalci. Ljudstvo bo moralo potrditi, da je Erlend navzlic vsemu jasno videl. Norveška bi morala drago plačati, ako bi kralj Magnus poskusil spraviti Skaane pod švedsko krono — in prišlo bi do vojske z Danci, brž ko bi kdo, Danec ali Nemec, dobil oblast tamkar v deželi. In premirje na severu, ki so ga sklenili za deset let — zdaj je poteklo polovico časa in ni gotovo, če se bodo Rusi še enkrat prav tako dolgo držali pogodbe. On, Erlend, nič kaj ne verjame na to — in tudi Erling ne. Ne, državni kancelar Paal je sicer učen gospod, v mnogem tudi razumen človek — morda. Kar se pa tiče gospodov svetovalcev, ki so si ga bili izvolili za voditelja, nimajo vsi skupaj toliko soli v glavi kot tole dobro kljuse pod njim. No,

in pili. Iz skodele na mizi je bil vzlet jabolko ter z nožem nekaj strgal in rezal po njem — potem pa ga je zakotalil v naročje gospe Sunnivi Olafovi, ki mu je sedela ravno nasproti.

Tedaj si je soseda gospe Sunnive hotela ogledati jabolko ter je segla po njem, ona pa ga ni marala spustiti iz rok, in tako sta se gospe med vikom in smehom začeli drezati. Erlend pa je zavpil, da bo tudi gospa Eyvor dobila jabolko od njega. Ni trajalo dolgo, in že je vsaki izmed prisotnih gospa vrgel jabolko — na vseh so ljubezenske rune, je rekel.

"Po tebi bo, fant, če boš hotel izpolniti vse te obljube," je zavpil eden izmed mož.

"Potem jih torej ne bom izpolnil — temu sem se moral že kar od vsega začetka odreči," mu je odvrnil Erlend, in znova je bilo mnogo smeha.

Islandec Klung pa je bil pogledal eno izmed jabolk in potem zavpil, da to niso rune, ampak sam nesmiselne čirečare. Da jim hoče pokazati, kako se rišejo prave rune. Tedaj pa je Erlend zaklical, da tega ne sme: "Potem bodo gotovo zahtevali, da te moram ukleniti, Klung — in brez tebe ne morem nič početi."

Med vsem tem hrupom je bil pristopil v sobo Erlendov in Kristinin najmlajši sin. Lavrans Erlendsson je imel zdaj nekaj več kot dve leti in je bil izredno lep otrok, svetlopoltn in okrogločel, s svilen mehkimi plavimi in kodrastimi lasmi. Gospe na vnanji klopi so se malčka kajpada takoj polastile — podajale so si ga iz naročja v naročje in ga ljubkvale, precej razposajeno, kajti bile so zdaj vse vtrogelave in neugnane. Kristina, ki je sedela poleg moža na čistem sedcu ob steni, je prosila, naj ji dajo otroka, in malček je vokal in hotel k njej, pa vse zastoj.

Zdajci je skočil Erlend čez mizo in pograbil otroka, ki je zdaj kričal, ker sta si ga gospa Sunniva in gospa Eyvor druga drugi vlekli iz rok in se prepirali zanj. Oče je dvignil dečka, mu prijazno prigovarjal in ga začel, ko je malček se zmerom jokal, zibati sem in tja, noseč ga gori in dol po napol temnem delu sobe. Bilo je, kot bi bil Erlend docela pozabil na svoje goste. Drobna svetločela otrokova glavička je ležala na očetovi rami pod njegovimi črnimi lasmi, in Erlend je sempatja poljubljaj z napol odprtimi ustnicami malo ročico, ki se je opirala na njegove prsi. Tako je hodil po sobi, dokler ni prišla dekla, ki je otroka varovala in bi ga bila morala že zdavnaj spraviti v posteljo.

Zdaj so zavpili nekateri izmed gostov, naj jim Erlend zapoje kakšno plesno pesem — češ, da ima tako lep glas. Izprva se je branil — nato pa je stopil tja, kjer je njegova mlada hčerka sedela na ženski klopi. Objel je Margreto in jo dvignil s klopi:

"Pojdi, Margret — in zapleši z očetom!"

Predenj je stopil mlad mož in prijel deklico za roko — "Margit mi je obljubila, da bo nocoj plesala z mano." Toda Erlend je dvignil hčer v naročje in jo na drugi strani postavil na tla.

"Kar s svojo ženo pleši, Haakon — jaz tudi nisem plesal z drugimi, ko sem bil tako kratak čas poročen, kot si zdaj ti —"

"Ingebjorg pravi, da ne more — pa sem obljubila Haakonu, da bom z njim plesala, oče," se je vtaknila Margret vmes.

Simon Darre ni hotel plesati. Nekaj časa je stal pri neki stari gospe in gledal — semterja je ošinil s pogledom Kristino. Stala je ob gornjem koncu mize, medtem ko so njene dekile pospravljale, brisale mizo, nosile nove pijače in prinašale laških orehov. Kesneje je prisledla h

kaminu in se spustila v pogovor z nekim duhovnim gospodom, ki je bil med gosti. Čez nekaj časa se jim je pridružil še Simon.

Ko je bil Erlend doplesal nekaj plesov, je stopil k svoji ženi:

"Daj, zapleši z nami, Kristina," je dejal proseče in stegnil roko.

"Trudna sem," je odvrnila in ga bežno pogledala.

"Pa jo ti prosi, Simon — tebi ne bo mogla odkloniti."

Simon se je napol dvignil in iztegnil roko, toda Kristina je zmajala z glavo: "Ne vabi me, Simon — tako trudna sem —"

Erlend je za trenotek obstal; bilo je videti, kot bi bil nejevo-

ljen. Nato se je vrnil h gospe Sunnivi, zgrabil njeno roko v kolu in zavpil, naj jim zdaj Margit le zapoje.

"Kdo je tisti, ki pleše poleg tvoje pastorki?" je vprašal Simon. Misli si je, da mu obraz tega fanta ni po volji — čeprav je bil postaven in lep mlad mož — s svežim, zarjavelim obrazom, lepimi zobmi in bliskajočimi se očmi, ki pa so se tiščale nosu, imel je velika, močna usta in veliko, močno brado, medtem ko je bila gornja polovica obraza ozka. Kristina je rekla, da je Haakon Eindridesson z Gimsara, vnuk Tora Eindridessona, namestnika v gauldolskem okrožju. Haakon da se je bil šele pred kratkim poročil z malo, ljubko mlado gospo, ki sedi sodniku Olafu v naročju — to je njen boster. Simon je bil postal pozoren na to gospo, kajti podobna je bila nekoliko njegovi prvi ženi, če-

prav ni bila tako lepa. Ko se izvedel, da sta si nekako rodu, je šel in pozdravil jorgo, prisledel in se spustil v razgovor.

Kmalu nato se je kolo vrnilo. Kar je bilo starejših vrgli na pijačo, mladina še nadalje pela in se igrala. Prišel k ognjišču, toda Sunnivo je, kakor bi bil v ljen, še zmerom držal za

Možje so se posedli v bližini, tako da za gospo Simon ni bilo več prostora, pa je stala pred Erlendom in orehe, ki jih je zanjo trl msti.

"Nevljuden si pa zadosilend," je zdajci rekla. "Tjaz moram pa stati pred"

(Dalje prihodnjič)

Vabilo na veliko prireditev

katero priredijo skupne podružnice

SLOVENSKE MOŠKE ZVEZE

v nedeljo 12. januarja 1941

V S. N. DOMU NA ST. CLAIR AVE.

ob 2. uri popoldne komična igra in dodatni pester program; ob 7. uri zvečer plesna veselica. Godba John Pecon orkester

Proslava se bo vršila v korist organizacije, in na razpolago vsakovrstne dobrote, zatorej je članstvo in splošno občinstvo vso vpludno vabilo, da poseti veselo zabavo, igre in plesne veselice slovenske moške zveze.

VABI ODBOR

Ameriški Rdeči križ izdeluje zasilne obleke za slučaj zračnega napada, ki so zelo pripravne za otroke, da se lahko hitro oblečejo. Take obleke bodo poslone za otroke v Anglijo.

NAZNANILO IN ZAHVALA

V bridki žalosti globoko potrti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prebridko vest, da smo izgubili preljubljenega in nikdar pozabljenega soproga in mater

Frances Smole Leustik

ROJENA PONIKVAR

ki je dne 9. decembra 1940 previdena s svetimi zakramenti v bolnišnici za vedno v Bogu zaspala v starosti 54 let. Doma je bila iz vasi Slemen pri Blokah. K večnemu počitku smo jo položili dne 12. decembra 1940 iz Frank Zakrajšek pogrebne kapele in po opravljeni zadušnici v cerkvi sv. Vida na Calvary pokopališče.

Tem potom se želimo prisrčno zahvaliti Rev. Max Sodji za podeljene svete zakramente, za spremstvo iz pogrebne kapele v cerkev in za opravljene cerkvene pogrebne obrede.

Prisrčno se želimo zahvaliti vsem, ki so nam bili v tolažbo in pomoč na en način ali drugi, enako tudi vsem, ki so jo prišli pokropiti, vsem, ki so čuli in molili ob krsti, in vsem, ki so se udeležili svete maše in pogreba.

Naša prisrčna zahvala naj velja vsem, ki so v blag spomin pokojni položili krasne vence ob krsti, vsem, ki so darovali za svete maše, ter vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno pri pogrebu.

Iskreno se želimo zahvaliti članicam društva sv. Ane št. 4 SDZ in podružnici št. 25 SZZ, ki so se udeležile skupne molitve ob krsti pokojne in za lepo udeležbo pri pogrebu. Obenem tudi iskrena hvala St. Vitus Cadets št. 25 SZZ za častno stražo večer pred pogrebom.

Posebna zahvala naj velja moškim, ki so nosili krsto ter jo spremili in položili k večnemu počitku. Iskreno se zahvaljujemo tudi pogrebniemu zavodu Zakrajšek Funeral Home za vso prijazno strožbo in za izvrstno vodstvo pogreba.

Preljubljeni in nikdar pozabljeni soproga in mati, ki si se morala za vedno ločiti od nas, močno potrti nad Tvojo veliko izgubo Ti želimo, da počivaš mirno v zasluženem počitku in naj Ti bo Bog pravičen in dober plačnik. Lahka naj Ti bo ameriška zemlja in večna luč naj Ti sveti.

Žalujoči ostali:

JOHN LEUSTIK, soprog

SYLVIA poročena Petro in JOSEPHINE poročena Hanlon, hčere

Zapušča tukaj tudi žalujoče sestre Margaret Perne in Mary Mehle in brata Joseph Ponikvar. V Braziliji enega brata in v stari domovini dva brata.

Cleveland, Ohio, 9. januarja 1941.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Globoko potrti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je nemila smrt odvzela iz naše sreče preljubljenega in nikdar pozabljenega soproga in očeta

John Fuduric

ki je po kratki bolezni spreviden s svetimi zakramenti v bolnišnici izdihnil svoje blage duše in za vedno zaspal dne 7. decembra 1940, v starosti 54 let. Doma je bil iz sela Vijeana, fara Sv. Trojica na Hrvatskem.

Po opravljeni zadušnici v cerkvi sv. Pavla smo ga položili v večnemu počitku na Calvary pokopališče dne 10. decembra, 1940. V dolžnosti si štejemo, da se prisrčno lepo zahvalimo Rev. Joseph Misich za spremstvo iz hiše žalosti v cerkev in na pokopališče za opravljeno sveto mašo in cerkvene pogrebne obrede in tolažilni govor v cerkvi, obenem tudi prisrčna hvala Rev. Michael Reagan in Rev. Leo Medie OFM za asistenco pri sveti maši.

Prisrčna hvala vsem, ki so nam bili v tolažbo in nam bili pomoč na en način ali drug v teh žalostnih dnevih kakor tudi vsem, ki so ga prišli pokropiti, vsem, ki so čuli in molili ob krsti, ter se udeležili svete maše in pogreba. Posebna lepa hvala vsem, ki so prišli sem izven mesta in se udeležili pogreba.

Iskreno se želimo zahvaliti vsem, ki so zadnji pozdrav pokojnemu okrasili krsto s krasnimi venci in sicer: Mr. in Mrs. Per Nickoff, Mr. in Mrs. Mike Mihalic družina, Mr. Tom Fuduric, Mr. in Mrs. Valentine Laush in družina, Mr. in Mrs. Mark Fuduric in družina, Mr. in Mrs. Mike Krivacic, Mrs. Mary Ercovic, Mr. in Mrs. Joseph Polovic in družina, Mr. in Mrs. Anton Bokausek, Mr. in Mrs. G. Klaskan in družina, Mr. Frank Dezelan, Mr. in Mrs. Frank Bzily, Mr. in Mrs. Carl Spetnak družina, Mr. in Mrs. Victor Piccoli, Mr. in Mrs. Nick Spelich in družina, Mr. in Mrs. Louis Lah družina, Mr. in Mrs. Louis Stark družina, Mr. in Mrs. Andy Torok družina, Mr. in Mrs. Jack Smole družina, St. Paul's Church Choir, Kromex Corporation, Employees of Ohio Mechanical Laundry, društvo sv. Josipa, broj 99 HBZ, CIO-SWOC.

Prisrčna zahvala vsem sledčim, ki so darovali za svete maše in venci: Mr. in Mrs. Mike Peric družina, Mr. in Mrs. John in Helen Maronovic in družina, Mr. in Mrs. Joseph Radocaj družina, Massillon, O., Mr. Joseph Fuduric, Mr. in Mrs. Anton Bokausek, Mr. in Mrs. Louis Krivacic, Mr. Frank Dezelan, Mr. Ignac Jeray, Mr. in Mrs. John in Rose Brodnick, Mrs. Anna Laznik in družina, Mr. Nick Tome in družina, Mr. in Mrs. Valentine Markuzic družina, Mr. Anthony Kossan, Mr. Lawrence Bandi in družina, Ann Pintarich, Mr. Casimir Kozinski, Mr. Anton Grdina in družina, Mr. in Mrs. J. Hlad Jr., Mr. in Mrs. Podzraj, Mr. in Mrs. John Jelenic družina, Mr. Andrew S. Venglarich, Mr. in Mrs. Tom Vlasicek, Tomazic družina, Bonna Ave., Mr. in Mrs. Louis Stark Sr., Mr. in Mrs. Joseph Smole, Mr. in Mrs. Jack Smole Sr., Mr. in Mrs. Louis Shuber, Mr. in Mrs. Jack Smole Jr., Mrs. Anna Sribar, Mr. Frank Banek, Mrs. Anna Laurich, Mr. in Mrs. Markuzic in družina, Mr. Sribar, Mr. Carl Winter in družina, Mr. in Mrs. Steve Nekic in družina, Mr. in Mrs. Frank Kuhar družina, družina Zajc, St. Paul's Church Choir.

Enako tudi prisrčna hvala vsem, ki so dali svoje avtomobile na razpolago brezplačno pri pogrebu.

Iskrena hvala članom društva sv. Josipa, broj 99 HBZ in CIO-SWOC za lep sprevid, posebno pa nosilec krste, ki so ga sprejeli in položili k večnemu počitku.

Prisrčna hvala tudi pogrebniemu zavodu Anton Grdina in sledčim za vso prijazno strožbo in za lepo urejeni pogreb.

Slučajno, če smo kakšno ime pomotoma izpustili, prosimo, da se nam oprostijo ter se želimo vsem prisrčno zahvaliti.

Preljubljeni in nikdar pozabljeni soprog in oče, Tvoje trpljenje se je dokončalo in v bridki žalosti želimo, da počivaš sedaj mirno v zasluženem počitku in lahka naj Ti bo ameriška zemlja. Ohranili Te bomo vedno v sladkem spominu in večna luč naj Ti sveti.

Žalujoči ostali:

ROSE FUDURIC, soproga.

BARBARA STARK, MARY MILLER, CATHERINE BALAWEN, DER, HELEN BOKAUSEK in ANNE FUDURIC, hčere.

MIKE in JOHN, sinova.

NICK, FRANK, JOSEPH in FRANK, zetje.

JULIA in CAROLINE, snahne; in pet vnukov.

Zapušča tukaj tudi žalujočega brata Marko Fuduric, v stari domovini pa dva brata.

Cleveland, O., 9. januarja, 1941.